

Büyük günahlar / Kebâir

Günah Kur'ân'da "cünah" şeklinde geçer. "C-n-h" kökünden gelen günah, doğru yoldan sapmak, kötüye meyletmek, eğilmek anlamına gelmektedir. İstılâh olarak, suç, kabahat, israf, isyan, fesat ve Allah'ın yasakladığı haramlar olarak kabul edilir.

Din dilinde günah Allah'ın ve Peygamberimizin (asm) yasakladığı ve kişiye uhrevî sorumluluklar getiren amellerdir.

Kur'ân-ı Kerîm günahları büyük ve küçük olarak ayırmıştır. Büyük günahlara "kebâir" adını vermiştir.¹ Peygamberimize (asm) "Allah katında en büyük günah nedir?" diye sorulduğunda; Peygamberimiz (asm) "Seni yaratan Allah'a şirk koşmandır"² buyurmuşlardır.

Kur'ân-ı Kerîm'de zikredilen ve hadis-i şerifte de "Mubikât-ı Seb'a" olarak ifade edilen büyük günahlar şunlardır: "Allah'a

şirk koşmak, sihir yapmak, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymak, yetim malı yemek, faiz yemek, düşmana hücum anında harpten kaçmak ve namuslu kadına iftira etmek" filleri'dir.³ Bir başka hadiste de Peygamberimiz (asm) "büyük günahları" dokuz olarak sayar. Bunlar: "Allah'a şirk koşmak, haksız yere adam öldürmek, iffetli kadına zina isnat etmek, zina yapmak, harpten kaçmak, sihir yapmak, yetim malı yemek, anne-babaya isyan etmek, ailevî sorumluluktan kaçmak"⁴

Zamanımızın müceddidi ve müçtehidî olan Bediüzzaman Hazretleri Kur'ân'da imandan sonra esas tutulan "takva ve amel-i salihî" izah ederken "Takva, menhiyattan ve günahlardan içtinab etmek ve amel-i salih emir dairesinde hareket ve hayrat kazanmaktır. Böyle kebâir-i azime içine amel-i salihin ihlâsla muvaffakiyeti pek azdır. Farzları yapan ve kebiireleri işlemeyen kurtulur"⁵ demiştir.

Bediüzzaman bu zamanda yedi kebâiri de şöyle sayar: "Kebâir çoktur; fakat ekberü'l-kebâir ve mubikât-ı seb'a tabir edilen günahlar yedidir: Katl, zina, şarap, ukuk-u valideyn, (yani kat-ı sıla-i rahim) kumar, yalancı şahadetlik ve dine zarar verecek bid'alara taraftar olmaktır"⁶ demektedir. Bediüzzaman'ın "dine zarar veren bid'alara taraftar olmayı" ekberü'l-kebâirden sayması bu zamanda dinî tahrip etmeye yönelik fikir ve icraatların yaygın olmasındandır.

Büyük günah işleyen İslâm bilginlerine göre dinden çıkmaz, kâfir ve münafık sayılmaz, ancak Allah'a asi ve günahkâr olur. Tövbe ederse Allah tövbesini kabul eder. Tövbe etmeden ölürse günahı kadar cehennemde kalır ve cezasını çektikten sonra kurtulur. Yüce Allah, Kur'ân-ı Kerîm'de "Şayet sizler yasaklanan büyük günahlardan kaçarsanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi güzel ve ikramı bol olan cennetlere alırız"⁷ buyurur. Mü'minleri de "Büyük günahlardan ve çirkin işlerden kaçınan ve öfkelenedikleri zaman da öfkelerini yutan ve affedici" olarak vasıflandırır.⁸

Şerh çalışmalarınızı mail adresimize gönderebilirsiniz.

serh@yeniasya.com.tr

Dipnotlar:

- 1- Şura, 42:37; Necm, 53:32.
- 2- Buhari, Edeb, 6; İman, 16.
- 3- Buhari, Vesaya, 23.
- 4- Müslim, İman, 141-146; Ebu Davud, Vesâya, 10.
- 5- Kastamonu Lâhikası, 2006, s. 205.
- 6- Barla Lâhikası, 2006, 534.
- 7- Nisa, 4:31.
- 8- Şura, 42:37.